

LITERATURA STRAINA

LUIGI PIRANDELLO

Lumina de peste drum

Era într-o Duminică seara, la întorcerea dintr-o lungă primărie... Tullio Buti închiriasse odaia asta de vre-o două luni...

— Nu, mulțumesc, răspuse Buti din năuntru, — ies chiar acum... Fata se încrunță a supărare, plecându-și ochii, ca și cum chirișul ar fi putut s'o vadă, și stăruie...

el, și desigur pentru că băgase de samă că și el era acolo, cu coatele pe fereastra lui, în întuneric... În întuneric, abia puteau să se ghicească. Dar el știa demult că ea era frumoasă; cunoștea toată grația gesturilor ei...

ALEX. KUPRIN

Fericirea

Un mare rege a dat poruncă să vină în fața lui poezii și înțelepților din țară. Și l-a întrebat: — În ce stă fericirea? — În a vedea întotdeauna, — răspuse grăbit cel din față...

Buti, rămase goală; și săptămâni lungi rămase în întuneric odaia de peste drum, unde, în fiecare seară, se aduna familia la masă... Pe urmă, lumina se aprinse din nou deasupra mesei triste...

ALEX. KUPRIN

Sprâncenele regelui tremurau și el strigă mâniaș:

— Aha! — cugetarea omenească! Ce este cugetarea omenească? Dar înțeleptul — fiindcă el era un înțelept adevărat — zâmbea doar compătimitor și nu răspundea nimic...

(Paul Bourget)